

TorahActionLife

COMMUNITY PARASHA SHEET

SHEMINI

23rd ADAR II 5776
Shabbat begins: 19:19
Shabbat ends: 20:23

This week's edition is sponsored
Leiluy Nishmat Yedidya Ben
Chorshit Z'L. Tihyeh Nishmato
Betsurat Hachaim

RABBI JONATHAN TAWIL
DIRECTOR, TAL

It's Kosher!

We live in a privileged generation. Whereas our grandparents found it hard to keep a kosher home, *we* are spoilt for choice. Kosher outlets and restaurants are opening across the country, food is being produced with flavours that were unheard of, and we have even merited drinking tea with "Parev" milk together with a meaty meal!

In this week's Parsha we are taught about the laws of Kashrut.

We must abide by those laws and are told that this is what distinguishes us from the nations of the world, and allows us to gain and implement a high level of holiness.

What seems strange however, is the seemingly strong use of language written in the torah when it refers to non kosher animals.

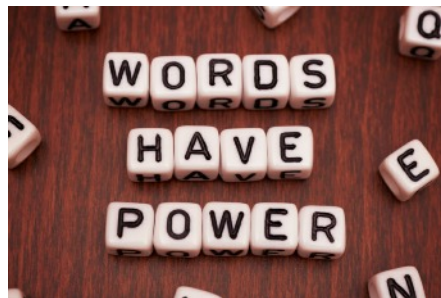
Back in Parshat Noach, Rabbi Yehoshua Ben Levi derived that the Torah goes out of its way to teach us the importance of clean speech. The Torah tells us that "Noach took sets of seven males and females of each the Tahor (kosher) animal species, and one set

of two Non-Tahor (non-kosher) animal species" (Bereishit 7:8-9).

Rabbi Yehoshua asks why the Torah did not just use one simple word to describe the non-kosher animals – "Tamei", why did it say "Non Tahor"?

He explains that this is to teach us the importance of clean speech. The Torah goes out of its way, even though it is lengthier in explanation, to use cleaner speech. It prefers to avoid calling creatures, even non-kosher ones, Tamei (impure). Rather it labels them as animals that are not classified as Tahor.

So it is always good to go out of *our* way and say things in a cleaner way rather than using less appropriate language, even when talking about non kosher animals.

Yet in our Parsha, it seems that the Torah does not go to these lengths, rather it clearly calls non kosher animals – Tamei. It does not label them as animals that are not Tahor. It calls them Treif! Why the change? What happened to the gentle etiquette so beautifully professed by Rabbi Yehoshua?

The governor of a group of small villages decided to make an official visit to one of the

more backward farm communities of his province. The mayor of the village, a simple farmer who had no idea of social graces nor etiquette, received him. The farmer's wife made tea, the water of which was scooped from a muddy stream and set to boil. Upon sipping the first bit of the dirt-filled libation, the governor immediately spit it out and shouted, "What did you serve me? This is terrible!" The governor proceeded to show the mayor and his wife exactly how to strain water through cheese-cloth in order to make a proper glass of tea. Amazed, both husband and wife accepted the advice gratefully.

A few weeks later, there was a fire in the village. Reports to the governor said that though there had been ample water, manpower, and time to contain the blaze, for some reason the fire had managed to destroy most of the town. The governor arrived at the home of the mayor to inquire what, exactly, went wrong. "You see, dear governor," beamed the hapless mayor, "the men were going to use the muddy brook-water to extinguish the blaze, but I stopped them! I showed them how to filter the water, and remove the small rocks and dirt. Since your visit, we never used filthy water again!"

"You fool!" shouted the governor. "You filter for tea, not a fire! When a fire is raging you must put it out immediately - even with *dirty* water!"

The story of Noach is a narrative. The Torah can well afford to classify the non-kosher animals in a positive light. After all, for the sake of the story it does not

Living with Mitzvos

1. What are the two signs of a kosher animal and what lies behind them?
2. Although there are two signs for the kosher fish, if you only find one of them it is enough. Which one and why?
3. Most of the birds are kosher. Only 24 are listed as non-kosher. Why then nowadays do we only eat a limited number of fowl?
4. The Torah does not provide signs to indicate whether a bird is kosher. Chazal provided four signs that show if a bird is kosher. What are these?

Answers On Page 3

elias
LONDON'S PREMIER DRY CLEANER
www.eliascleaners.co.uk

B.R.E.
BRAMPTON REAL ESTATE
SALES - RENTALS - MANAGEMENT
Tel: 020 7101 3737
www.bramptonrealestate.co.uk
Shommer Shabbat
PROUD SPONSORS OF TAL

020 8806 2528 Proud Sponsors of TAL
SHALOM MOTORS
EST 1967
TAKING CARE OF YOUR MOTORING NEEDS.
Icons: car, motorcycle, truck, car wash, car repair, car insurance

RABBI ASAF PORTAL
BET KNESSET HEICHAL LEAH

Special Message For
The Parasha in Hebrew

מה למדו ולימדו בני פפוגיה

ב"ה השבוע נחוג את חג הפורים, ומייד בסיומו נתכונן לחג הפסח הקרב ובא. מאפיות המצות עובדות במלוא התפוקה, ובין הילכות אפיית המצות שנינו, שאין ללוש את העיסה אלא במים שלנו לינת לילה. מים ששאבו אותם ביום אתמול ושהו באויר הלילה. שאם לא כן, יש לחשוש שחמימים הם ויחמיצו את הבצק. כך נאמר בגמר' פסחים מב ע"א. ומספרת הגמרא: רב מתנה הגיע למקום ושמו פפוגיה. דרש להם בהילכות הפסח, והודיעם שאין ללוש את הבצק אלא במים שלנו. אנשי העיר השתאו לשמע ההלכה, שלא ידעו. שב רב מתנה לאכסנייתו. למחרת היום נשמעו נקישות בפתח האכסניה. כשפתח את הדלת הופתע למראה ההתגודדות. כל בני המקום נסבו על הבית, ועם הפתח הדלת השתררה דומיה, חרדת קודש, יראת כבוד.

"מה רצונכם", שאל רב מתנה, מופתע. האדם הקרוב לפתח הושיט לו כד. כעת הבחין שכולם נושאים כדי חרס בידיהם. "מה זאת, לשם מה הכד", שאל רב מתנה. "אנו רוצים לאפות מצות", ענה האיש. "הרב אמר אתמול שאין ללוש מצות אלא במים שלו, באנו איפוא למלאות כדינו במימיו..." הם הבינו שכאשר אמר "מים שלנו" התכוון למים שלו, של הרב... העמידם רב מתנה על טעותם, והודיעם שלא היתה כוונתו אלא למים שעברה עליהם לינת לילה. ויש להבין, לשם מה סופר סיפור זה בגמרא. הרי הגמרא ספר לימוד היא, הוראה והדרכה, ומה לנו ולטעות בני הכפר, מדוע נלעג לבורותם. אך כשנתבונן בסיפור לקח גדול טמון בו. עצום ורב. ולא לעג כאן, אלא הוקרה והערכה. אמנם בני הכפר לא ידעו את הדין, חדש היה עבורם. אמנם לא הבינו את הדין לאשורו וטעו בלשונו. אבל לפי טעותם, כשהבינו שהרב מורה להם הלכה מוזרה, שאין ללוש מצות אלא במים שלו- לא הרימו גבה, לא רטנו על הגזירה התמוהה. לא התקוממו: "איזו הוראה זו, מה ייחוסם של מי הרב. במה טובים הם יותר ממיי בארותינו!" אף לא פנו אליו בשאלה. לא, אלא כאיש אחד בלב אחד התכנסו ובאו, איש כדו בידו, צייתו להוראה!

אמנם, את ההלכה לא הבינו כראוי, אבל לימדונו הלכה לדורות, לימדונו מהו ציות והקשבה לדעת תורה, מה היא הישמעות לנוי הוראה. בלי הרהור וערעור. בכפופות וציות. ובכך היו בני פפוגיה עצמם למורי הוראה לדורות! וקשורים הדברים לפרשתינו. ביום הגדול והנשגב של חנוכת המשכן, בראש חודש ניסן, היום שנשל עשר עטרות, ביום בשורת כפרת חטא העגל והשראת השכינה, נחתה המכה האנושה במיתת נדב ואביהוא, הגדולים אף ממשוה ואהרן! ומדוע, על מה? והתשובה. "לא מתו בני אהרן אלא על ידי שהורו הלכה בפני משה רבן" (עירובין סג ע"א) רואים אנו שעל חטא זה אין סליחה ומחילה. אף אין הארכת אף והשעיית גזר דין. אף לא נשיאת אפיים לגדולי גדולים, לקדושי עליון!

ומדוע? משום שיש לתורה תנאי וסייג: "מסורת, סייג לתורה". (אבות פ"ג) וביאורו, כי "כל המצוות שניתנו לו למשה בסיני, בפירושן ניתנו", (הקדמת הרמב"ם ליד החזקה) ולכן קרויה התורה "מסורת", כי משה רבינו מסרה לחכמי ישראל, והם מסרוה לאה, מדור לדור. והתנאי הבסיסי הוא איפוא שהתלמיד יהיה כפוף לרבו ולהוראותיו, יקבל מפיו את ההלכה המסורה וי סרנה לדור הבא כנתינתה. תנאי בל יעבור הוא, ואין משוא פנים למפיריו, כי בכך פוגמים הם בתשתית התורה ולימודה! נצטט סיפור מהגמרא. (בבא קמא ק"ז ע"א) רב כהנא, מחריפי תלמידי רב, גדול אמוראי בבל, עלה לארץ ישראל, ללמוד מפי רבי יוחנן. הואיל ושיטות הלימוד בבבל ובארץ ישראל שונות היו, ביקש ממנו רב שיבטיח שלא ישאל שאלות במשך שבע שנים, עד שיתגלגל לשיטת הלימוד החדשה. הבטיח. כשהגיע לטבריה, מצא את בני הישיבה מכינים עצמם לשיעורו של רבי יוחנן. מיד התערב וחרפיתו הרעישו והדהימה את התלמידים. שהרי לא התחייב אלא שלא לשאול את רבי יוחנן, ראש הישיבה. רבי שמעון בן לקיש, גיסו של רבי יוחנן, נכנס אל ראש הישיבה ודיווח כי "ארי עלה מבבל" שיתכונן לויכוח סוער, כיון שלא ידע על ההבטחה שניתנה.

S. EXPRESS
24 HOUR CARS, MPV's & COURIERS
Edgware 020 8952 4444
Hendon 020 8203 4444
Golders Green 020 8458 4444

TAL is sponsored by
mojo
020 8458 1234
THE BUILDING AGENCY

www.torahactionlife.com

נכנס רבי יוחנן לומר את שיעורו. זקן ושבע ימים היה, וגבותיו כיסו את עיניו. הוליכוהו בהדרת כבוד למושב, על שבעה ערים יושב, ותלמידיו יושבים על הארץ בשבע שורות. בחיר הישיבה בראש השורה הראשונה, השני לו לצידו, וכן הלאה. באותו היום זזו כולם מקום אחד לאחור. לפי הוראת רבי יוחנן הושיבו את הארי שעלה מבבל (רב כהנא) בראש!

שיעורו של רבי יוחנן היה בנוי מפרקים פרקים. השמיע רבי יוחנן את הפרק הראשון, ועצר. המתין לשאלות 'הארי מבבל'. אבל רב כהנא נאמן היה להבטחתו, ושתק. הורה רבי יוחנן, וביקשוהו לרדת לשורה השנייה. קם לעיני כולם וירד שורה. השמיע רבי יוחנן את הקטע השני, והמתין לשאלות. משלא באו, הורה והורידו את רב כהנא לשורה השלישית. וכולם רואים, לא נעים.

שבעה קטעים, ורב כהנא מוצא את עצמו בשורה השביעית. אי נעמות כפולת שבע. לחש רבי יוחנן לגיסו: "ארי שאמרת, נעשה שועל". אמירה זו הגדישה את הסאה. זה היה כבר יותר מדי. אמר רב כהנא לנפשו: יהיו שבע השורות תמורת שבע השנים שהבטחתי! קם וביקש: "יואיל ראש הישיבה לחזור על השיעור מתחילתו" ורבי יוחנן חזר. סיים את הפרק הראשון, ורב כהנא הקשה קושיות כברזל. העלוהו שורה. סיים את הפרק השני, ושוב המטיר קושיות, העלוהו שורה נוספת. שבעה פרקים, והוא שוב בשורה הראשונה זוכה להערצת כולם. רבי יוחנן המשיך לפרק השמיני. ורב כהנא מוסיף להקשות. במה יוכיח לו רבי יוחנן את הוקרתו? בדרך מרעישת כל כך: הובלות שישמיטו ער אחד מתחתיו!

פרק נוסף וקושיות נוספות, ועוד כר הושט. שבעה פרקים נוספים, ורבי יוחנן, ראש הישיבה, גדול הדור בארץ הקודש, יושב על הארץ!

ביקש לראות את הארי שעלה מבבל. העמידהו לפניו. הרים את גבותיו שכיסו את עיניו והביט בו. היתה לרב כהנא צלקת בזוית שפתי, ובגלל הצלקת היה נראה תמיד מחייך. חשב רבי יוחנן שהוא זחוח דעת על נצחוננו (כביכול רב כהנא גאה בניצחוננו על רבי יוחנן) זה-לא! נתן בו עיניו, ורב כהנא נפטר!

בסופו של דבר סיפרו לרבי יוחנן על הצלקת, והסבירו שלא היה זה חיוך, והחייחו. אבל המסר חד ונוקב: אם עילוי אתה, חריף ומחודד, ארי בתורה, תזכה לשיא הכבוד - אך בתנאי אחד: שתדע שהרב הוא הרב, ויהא מורא הרב עליך כמורא שמים! שאם לא כן, לא תזכה להוות חלק משלשלת מסירת התורה! כי לא פגיעה ברב בלבד יש כאן, אלא פגיעה בתורה. בתהליך מסירתה מדור לדור!

מורי ורבותי. נלמד את הלקח, נאמץ את הכלל. נכון ראשינו בפני מורינו ומאורינו, ונציית בכל אורחותינו לדעת תורה!

Parashat Parah

We take out a second Sefer Torah to read Parashat Parah this Shabbat. This portion contains the laws pertaining to ritual cleanliness achieved through the ashes of a red cow.

Why do we read about the Parah Adumah this Shabbat?

In order to eat the Korban Pesach one must be Tahor (spiritually pure). Someone who is Tamei by way of contact with a dead body would need to initiate the cleansing process in good time to be ready for Pesach. Parashat Parah is read as a reminder.

If it's only a reminder do I need to listen carefully?

Yes, according to most Poskim this reading is a Rabbinical institution in preparation for Pesach, making it a full Chiyuv Miderabanan to hear the portion read. There is minority opinion (mentioned in Shulchan Aruch) that the reading is a Biblical obligation and all the more so must be listened to carefully.

Do women need to hear Parashat Parah?

Even though women would also need to be spiritually cleansed in order to eat Korban Pesach, the obligation to hear the reading was only directed to men. The general custom, therefore, is that women do not need to hear Parah.

HALACHA
RABBI DOV LEVY
KOLLEL NETZACH YISRAEL
HILCHOT PESACH

Living with Mitzvos

1. The two kosher signs for an animal are completely split hooves and chewing the cud. Perhaps the significance and the need for two signs are to show an important Jewish quality. Chewing the cud is an internal sign while split hooves are an external sign. A Jewish person needs to be kosher both internally and externally – "piv velebo shovin".
2. The two kosher signs for a fish are fins and scales. If you only find scales you can assume that it also had fins since any that have scales certainly have fins. (Y.D. 83:3)
3. Sinaitic oral tradition provides signs to identify non-kosher fowl. However, since we lack experience to apply these rules we are only permitted to eat those fowl traditionally accepted as kosher. (See Y.D. 82:2)
4. It does not stick its nails and trample its prey; it has an extra finger at the back of its feet; it has a zefek (the first place where the food reaches after going down its gullet as the start of the digestive process); its korkivon can be peeled by hand and does not need a knife. (Y.D. 82)

www.livingwithmitzvos.com

Golders Green

PHONE
CITY

Proud sponsors of TAL

90 Golders Green Road, London NW11 8LN

KINGS REMOVALS
SHIPPING TO ISRAEL
020 8338 3999
www.kingsremovals.com

WHITE HOUSE
express

ISOLA BELLA
CAFÉ - RESTAURANT

Proud sponsors of TAL

Please Pray For Mordechai Ben Musha Yeta | Aharon ben Leah | Pinchas ben Tamar | Rivkah bat Sarah
 Refuah Shelaima of: Yona bat Esther | Shira Ilana bat Susan Shoshana Farha | Tova bat Sarah Blima | Naomi bat Mazal

make a difference if the animals are referred to as Tamei or not Tahor. The Torah chose the gentler way. However when telling us the Halacha to avoid eating animals which are not kosher, the Torah does not offer circuitous etiquette, it declares boldly - "they are Treif!"

There is a time and place for every expression. When etiquette will work, it must be used; but when a fire is burning and the situation demands powerful exhortation, any water, even if it is a little muddy, must be used.

The Seforno asks why the laws of Kashrut are placed after the inauguration of the Mishkan, what is the connection? He

answers by saying that the purpose of the Mishkan was to enable Hashem's Shechina to rest within the people - Veshachanti Betochem. Not just *among* them, but actually *within* each and every one of us. Similarly the Torah is teaching us (by placing the laws of Kashrut together with the Mishkan) that a prerequisite of the Shechina resting within us is to guard what we let within us; ensure that our food is Kosher.

Our Rabbis (Sotah 12b) explain that when Batya, the daughter of Pharaoh found Moshe in the waters, she first tried to have him nursed by Egyptian women. Baby Moshe refused to cooperate because years later he would be a prophet and speak to

Hashem. His body could not consume anything impure, for he was destined to speak to Hashem.

In the time of Mashiach, Hashem will infuse His spirit into all the people, "Venibu Beneichem Uvenoteichem" — "and your sons and daughters shall prophesy" (Yoel 3:1).

We are living in the times of Mashiach, the world changes around us. With Hashem's help, eating kosher has been made easier; let us respond to this kindness and ensure our bodies are kept **spiritually** healthy. And may we all merit very soon, the ability to hear Hashem.

WISDOM

Thoughts

YOUTH

Join R Jonathan Tawil & R Dov Levy

for weekly talks in Stamford Hill

ThursDay

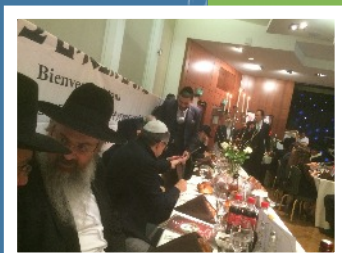
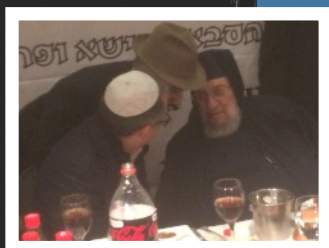
8PM

for more info contact
shabbaton@live.com

A few weeks back, we had the honour of meeting and hosting Baba Barouh and his grandson Rav Yehouda Abou'hassira

020 8381 4080

www.mypita.co.uk

98 Golders Green Rd London NW11 8HB

HUMOLOGY

0330 010 3030 humology.com
 TAL digital partners

TELEPHONY IT SUPPORT WEB & APPS

Saving business money